

[Merete Aarup]

Jeg finder, at det ansvar og den kompetence, der hermed lægges ud til bestyrelsen og ledelsen af seminariet, er vigtig, og det, at bestyrelserne nu skal være med til at fastlægge studieordningen efter forslag fra rektor, stiller jo også store krav til de bestyrelsesmedlemmer, som måtte sidde i en sådan bestyrelse.

Men bestyrelsesparagraffen vil vi gerne se på under udvalgsarbejdet, da denne lovgivning jo vil danne eksempel for revision inden for andre seminarier nu, hvor man vil delegerer kompetencen ud.

En anden ting, jeg gerne vil pege på, er § 14: efter- og videreuddannelse. Vi finder, at den nye formulering er langt bedre end den formulering, som var i lovforslag nr. L 138 fra forrige samling, hvor der blev peget på en enkelt institution, hvor videreuddannelserne kunne finde sted.

Når jeg finder, at den nye formulering er bedre, skyldes det, at husholdningslærernes uddannelse, som er flyttet over til Direktoratet for Videregående Uddannelser, nu helt naturligt kan indgå i et uddannelsesforløb, hvor der kan bygges videre på uddannelsen og der hermed kan opnås en naturlig sammenhæng mellem uddannelser og videreuddannelser og der kan ske meritoverførsler flere veje uddannelserne imellem.

I bemærkningerne til lovforslagets § 14 står:

»Undervisningsministeriet vil i øvrigt igangsætte en nærmere vurdering af behovet for uddannelser på kandidatniveau eller tilsvarende inden for human ernæring og undersøge, hvordan behovene for *videreuddannelse* af husholdningslærere i den forbindelse kan tilgodeses.

Mulighederne for at knytte det nyoprettede Forskningsinstitut for Human Ernæring ved Den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole til kandidatuddannelser eller videreuddannelsesaktiviteter vil indgå i overvejelserne.

Arbejdsgivernes ønske om en kandidatoverbygning for husholdningslærerne ville på denne måde kunne blive belyst, samtidig med at ovenstående imødekommer tankerne om samlet uddannelsesplanlægning på ernæringsområdet.«

Det er gode bemærkninger, ministeren har her, og det er vigtigt, at de gode intentioner også føres ud i livet. Vi vil derfor under udvalgsarbejdet se på, om disse gode intentioner kan strammes op, så de ikke glemmes i hele det vi-

dere forløb, og om de måske skal ind i lovteksten. I øjeblikket er det jo kun bemærkninger.

Vi anbefaler altså lovforslaget og tilsiger en hurtig sagsbehandling.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Så kommer jeg som den tredje kvinde på talerstolen for at tale om ændring af uddannelse til husholdningslærer, men jeg kan da tilsige, at også mændene i SF's folketingsgruppe står bag mig, når jeg siger, at vi selvfølgelig fortsat står ved de synspunkter, vi fremførte under førstebehandlingen i februar måned 1988.

Jeg er ligesom den socialdemokratiske ordfører faldet over, at der, siden vi behandlede forslaget sidst, er foretaget en ændring af § 14, og venter ligesom den socialdemokratiske ordfører lidt spændt på ministerens forklaring på det.

Jeg ville ønske – den ros skal ministeren have – at andre forslag, vi fik fra undervisningsministeren, var forberedt på lige så god en måde, som det er beskrevet at dette lovforslag er. Jeg synes, det er en helt fornem måde, forarbejdet er foregået på, og vi kunne da håbe på at få så godt et lovforslag ud af det, at det netop ikke fortsat er nogle og halvfems procent kvinder, der bliver husholdningslærere fremover, men at vi kan få lavet en uddannelse, som også vil virke attraktiv på mænd.

Jeg ser frem til, at vi hurtigt får afsluttet det udvalgsarbejde, som var meget langt fremme, da folketingsvalget blev udskrevet.

Povl Brøndsted (V):

Dette er en genfremsættelse, og vi udtalte os fra Venstres side om lovforslaget ved første behandling i februar måned; vi står i dag nogenlunde på samme stude.

Vi må nok sige, at der måske er lidt uoverensstemmelse mellem teksten i lovforslaget og dets titel, for i den står, at det drejer sig om husholdningslærere, men uddannelsen er jo egentlig en mangfoldighedsuddannelse. De, der bliver uddannet som lærere i husholdning, bliver jo brugt på mangfoldige andre områder, og derfor mener jeg, at der under behandlingen af lovforslaget er grund til at være opmærksom på, at det lige så meget er eksperter på hele sundhedsområdet, vi uddanner. Det er eksperter, der bliver brugt i private erhvervsvirksomheder og inden for sundhedssektoren og som rådgivere og